

พระราชบัญญัติ สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพจิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ความผิดปกติทางจิต" หมายความว่า อาการผิดปกติของจิตใจที่ แสดงออกมาทางพฤติกรรม อารมณ์ ความคิด ความจำ สติปัญญา ประสาทการรับรู้ หรือการรู้เวลา สถานที่ หรือบุคคล รวมทั้งอาการ ผิดปกติของจิตใจที่เกิดจากสุราหรือสารอื่นที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

"แพทย์" หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่า ด้วยวิชาชีพเวชกรรม

"จิตแพทย์" หมายความว่า แพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือ อนุมัติเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม สาขา จิตเวชศาสตร์หรือสาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น

"พยาบาล" หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลตาม กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

"ผู้ป่วย" หมายความว่า บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งควรได้รับ การบำบัดรักษา

"ผู้ป่วยคดี" หมายความว่า ผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการสอบสวน ไต่สวน มูลฟ้องหรือพิจารณาในคดีอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งให้ได้รับ การตรวจหรือบำบัดรักษารวมทั้งผู้ป่วยที่ศาลมีคำสั่งให้ได้รับการบำบัด รักษาภายหลังมีคำพิพากษาในคดีอาญาด้วย

"ภาวะอันตราย" หมายความว่า พฤติกรรมที่บุคคลที่มีความผิดปกติ ทางจิตแสดงออกโดยประการที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น

"ความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา" หมายความว่า สภาวะของ ผู้ป่วยซึ่งขาดความสามารถในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัด รักษาและต้องได้รับการบำบัดรักษาโดยเร็วเพื่อป้องกันหรือบรรเทามิให้ ความผิดปกติทางจิตทวีความรุนแรงหรือเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น กับผู้ป่วยหรือบุคคลอื่น

"การบำบัดรักษา" หมายความรวมถึง การดูแลช่วยเหลือผู้ป่วย ทางการแพทย์และทางสังคม

"สถานบำบัดรักษา" หมายความว่า สถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

"คุมขัง" หมายความว่า การจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลด้วย อำนาจของกฎหมายโดยการคุมตัว ควบคุม กัก กักกัน ขัง กักขัง จำขังและ จำคุก

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ

"คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา" หมายความว่า คณะกรรมการ สุขภาพจิตระดับสถานบำบัดรักษา

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนดและรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสุขภาพจิต

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้บังคับได้

หมวด ๑ คณะกรรมการ

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี มอบหมายเป็นประธานกรรมการ
 - (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเป็นกรรมการ
- (๔) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในสาขาการแพทย์จิตเวช จิตวิทยาคลินิก สังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์การพยาบาลสุขภาพจิตและ จิตเวช กิจกรรมบำบัด และกฎหมายสาขาละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการของกรมสุขภาพจิต ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การเลือกและการแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไป ตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือ ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหาร พรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรง ตำแหน่งคราวละสามปีและจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้ มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งที่พ้นจากตำแหน่ง ก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ ว่างนั้นก็ได้ และในกรณีนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

มาตรา ๘ นอกจากการพันจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตาม มาตรา ๕ (๔) และ (๕) พันจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่ มีความ ประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธาน กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มา ประชุมกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย และมาตรการในการคุ้มครองสิทธิของบุคคล ที่มีความผิดปกติทางจิตและการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพจิตรวมทั้งการอยู่ ร่วมกันในสังคม
- (๒) วางหลักเกณฑ์และวิธีการในการให้คำปรึกษา แนะนำ และ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของ บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต การให้บริการด้านสุขภาพจิตและการอยู่ ร่วมกันในสังคม
- (๓) ตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาน ทำทัดรัก_ฟา
- (๔) กำหนดแบบหนังสือให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษาตาม มาตรา ๒๑
- (๕) กำหนดหน่วยงานด้านสงเคราะห์และสวัสดิการตามมาตรา **ര** (๒)
- (๖) วางระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราช บัญญัตินี้
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือ กฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา หรือคณะ อนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับที่ ปรึกษาและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการสถานทำทัดรักษา

มาตรา ๑๒ สถานทำบัดรักษาแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการสถาน ้บำบัดรักษาซึ่งอธิบดีแต่งตั้งประกอบด้วย จิตแพทย์ประจำสถานบำบัด รักษาหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ แพทย์หนึ่งคนพยาบาลจิตเวชหนึ่งคน นักกฎหมายหนึ่งคน และนักจิตวิทยาคลินิกหรือนักสังคมสงเคราะห์ทางการ แพทย์หนึ่งคน เป็นกรรมการ

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการสถานบำบัดรักษามีคำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจวินิจฉัย ประเมินอาการและมีคำสั่งตามมาตรา ๒๙
- (๒) พิจารณา ทำความเห็นเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและผลการ บำบัดรักษาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้นำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการสถานบำบัดรักษาโดยอนุโลม

> มหางข ต สิทธิผู้ป่วย

มาตรา ๑๕ ผู้ป่วยย่อมมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์ โดยคำนึง ถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
- (๒) ได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัด รักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้

- (๓) ได้รับการคุ้มครองจากการวิจัยตามมาตรา ๒๐
- (๔) ได้รับการคุ้มครองในระบบประกันสุขภาพและประกันสังคม และระบบอื่น ๆ ของรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของผู้ป่วยใน ประการที่น่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ป่วย เว้นแต่

- (๑) ในกรณีที่อาจเกิดอันตรายต่อผู้ป่วยหรือผู้อื่น
- (๒) เพื่อความปลอดภัยของสาธารณชน
- (๓) มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๗ การบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกาย การกักบริเวณ หรือแยกผู้ป่วยจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิด อันตรายต่อผู้ป่วยเอง บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยต้องอยู่ภายใต้ การดูแลอย่างใกล้ชิดของผู้บำบัดรักษาตามมาตรฐานวิชาชีพ

มาตรา ๑๘ การรักษาทางจิตเวชด้วยไฟฟ้า การกระทำต่อสมองหรือ ระบบประสาทหรือการบำบัดรักษาด้วยวิถีอื่นใด ที่อาจเป็นผลทำให้ร่างกาย ไม่อาจกลับคืนสู่สภาพเดิมอย่างถาวรให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีผู้ป่วยให้ความยินยอมเป็นหนังสือเพื่อการบำบัดรักษานั้น โดยผู้ป่วยได้รับทราบเหตุผลความจำเป็น ความเสี่ยงที่อาจเกิดภาวะแทรกซ้อน ที่เป็นอันตรายร้ายแรง หรืออาจเป็นผลทำให้ไม่สามารถแก้ไขให้ร่างกาย กลับคืนสู่สภาพเดิม และประโยชน์ของการบำบัดรักษา
- (๒) กรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อ ประโยชน์ของผู้ป่วยหากมิได้บำบัดรักษาจะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตของ ผู้ป่วย ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ของคณะกรรมการสถานบำบัด รักษา

ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการให้ความ ยินยอมตาม (๑) โดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ การทำหมันผู้ป่วยจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่ได้ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๘ (๑)

มาตรา ๒๐ การวิจัยใด ๆ ที่กระทำต่อผู้ป่วยจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับ ความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ป่วย และต้องผ่านความเห็นชอบของ คณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในคนของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการให้ ความยินยอมโดยอนุโลม

ความยินยอมตามวรรคหนึ่งผู้ป่วยจะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้ หมวด ๓ การบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

> ส่วนที่ ๑ ผ้ป่วย

มาตรา ๒๑ การบำบัดรักษาจะกระทำได้ต่อเมื่อผู้ป่วยได้รับการ อธิบายเหตุผลความจำเป็น ในการบำบัดรักษา รายละเอียดและประโยชน์ ของการบำบัดรักษาและได้รับความยินยอมจากผู้ป่วย เว้นแต่เป็นผู้ป่วย ตามมาตรา ๒๒

้ถ้าต้องรับผู้ป่วยไว้ในสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ความยินยอมตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นหนังสือ และลงลายมือชื่อผู้ป่วยเป็น สำคัญ

ในกรณีที่ผู้ป่วยมีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือขาดความสามารถ ในการตัดสินใจให้ความยินยอมรับการบำบัดรักษา ให้คู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ซึ่งปกครองดูแลบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ความยินยอมตามวรรคสองแทน

หนังสือให้ความยินยอมตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตาม แบบที่คณะกรรมการ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้เป็นบุคคลที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา

- (๑) มีภาวะอันตราย
- (๒) มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

มาตรา ๒๓ ผู้ใดพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมี ลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่า บุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการนำตัวบุคคลนั้นไปยัง สถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ซักช้า เพื่อรับ การตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ โดยจะมี ผู้รับดูแลบุคคลดังกล่าวไปด้วยหรือไม่ก็ได้

การนำตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถาน บำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกายบุคคลดังกล่าวจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่ เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดอันตรายต่อบุคคลนั้นเอง บุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของผ้อื่น

มาตรา ๒๕ เมื่อผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่คุมขังหรือสถานสงเคราะห์ หรือพนักงานคุมประพฤติ พบบุคคลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบตามอำนาจ หน้าที่ มีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัด รักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการ เบื้องต้นตามมาตรา ๒๗

การส่งตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๒๖ ในกรณีฉุกเฉิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์ อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งมีภาวะอันตราย และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง ให้มีอำนาจนำตัวบุคคลนั้นหรือเข้าไปในสถานที่ ใด ๆ เพื่อนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักซ้าเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น ตามมาตรา ๒๗

ถ้าบุคคลนั้นขัดขวางหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจใช้วิธีการเท่าที่เหมาะสมและ จำเป็นแก่พฤติการณ์ในการนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือ สถานบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

การส่งตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๒๗ ให้แพทย์อย่างน้อยหนึ่งคนและพยาบาลอย่างน้อยหนึ่ง คนที่ประจำสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ตรวจวินิจฉัยและ ประเมินอาการเบื้องต้นบุคคลที่มีการนำส่งตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ให้แล้วเสร็จโดยไม่ซักซ้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่บุคคลนั้นมาถึงสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา

การตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้แพทย์มีอำนาจตรวจวินิจฉัย และบำบัดรักษาเพียงเท่าที่จำเป็นตามความ รุนแรงของอาการเพื่อประโยชน์แก่สุขภาพของบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผลการตรวจตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า บุคคลนั้นจำเป็นต้อง ได้รับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการโดยละเอียดจากคณะกรรมการ สถานบำบัดรักษาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งตัวบุคคลนั้นพร้อมกับรายงานผล การตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น เพื่อเข้ารับการตรวจวินิจฉัย และประเมินอาการโดยละเอียดตามมาตรา ๒๙

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและ ประเมินอาการเบื้องต้นตามวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๒๘ กรณีที่แพทย์ตรวจพบว่าบุคคลใดมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ส่งตัวบุคคลนั้น พร้อมกับรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมิน อาการเบื้องต้น เพื่อเข้ารับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการโดยละเอียด ตามมาตรา ๒๙ และให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสองและวรรคสี่มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ เมื่อสถานบำบัดรักษารับบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำ ส่งตามมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือแพทย์นำส่งตามมาตรา ๒๘ แล้วแต่ กรณี ให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการ บุคคลนั้นโดยละเอียดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับตัวบุคคลนั้นไว้ ในกรณีที่คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาเห็นว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตาม มาตรา ๒๒ ให้มีคำสั่งอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้บุคคลนั้นต้องเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานบำบัดรักษา
- (๒) ให้บุคคลนั้นต้องรับการบำบัดรักษา ณ สถานที่อื่นนอกจาก สถานบำบัดรักษาเมื่อบุคคลนั้น ไม่มีภาวะอันตราย ทั้งนี้ จะกำหนดเงื่อนไข ใด ๆ ที่จำเป็นเกี่ยวกับการบำบัดรักษาให้บุคคลนั้นหรือผู้รับดูแลบุคคลนั้น ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการตรวจวินิจฉัย และประเมินอาการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาและมีคำ สั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ คำสั่งรับผู้ป่วยไว้บำบัดรักษาตามมาตรา ๒๙ (๑) ให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษากำหนดวิธีการและระยะเวลาการบำบัด รักษาตามความรุนแรงของความผิดปกติทางจิต แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินเก้าสิบ วันนับแต่วันที่มีคำสั่ง และอาจขยายระยะเวลาได้อีกครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่มีคำสั่งครั้งแรกหรือครั้งถัดไป

ให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาพิจารณาผลการบำบัดรักษา เพื่อมีคำสั่งตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ก่อนสิ้นกำหนด ระยะเวลาบำบัดรักษาในแต่ละครั้งตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๑ ในระหว่างการบำบัดรักษาตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง เมื่อแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่า ผู้ป่วยได้รับการบำบัดรักษาจนความผิด ปกติทางจิตหายหรือทุเลาและผู้ป่วยไม่มีภาวะอันตรายแล้ว ให้แพทย์จำหน่าย ผู้ป่วยดังกล่าวออกจากสถานพยาบาลและรายงานผลการบำบัดรักษาและ

การจำหน่ายผู้ป่วยให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้แพทย์ติดตามผลการบำบัดรักษาเป็นระยะ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษา การจำหน่ายผู้ป่วยและการติดตามผล การบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ป่วยหรือผู้รับดูแลผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ (๒) หรือการบำบัดรักษาไม่เป็นผล หรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุให้มีการ ออกคำสั่งตามมาตรา ๒๙ (๒) เปลี่ยนแปลงไปคณะกรรมการสถานบำบัด รักษาอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนคำสั่งหรือมีคำสั่งให้รับผู้ป่วยไว้บำบัด รักษาตามมาตรา ๒๙ (๑) ก็ได้

ในกรณีผู้ป่วยตามมาตรา ๒๙ (๒) ดูแลตนเองไม่ได้และไม่มีผู้รับ ดูแล ให้นำความในมาตรา ๔๐ (๒) มาใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ป่วยหลบหนีออกนอกเขตสถานพยาบาลของ รัฐหรือสถานบำบัดรักษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจและญาติ เพื่อติดตามบุคคลนั้นกลับมาที่สถาน พยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ทั้งนี้มิให้นับระยะเวลาที่บุคคลนั้น หลบหนึ่เข้าในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับกับการติดตามผู้ป่วยที่หลบหนึ ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการบำบัดรักษาผู้ป่วย ให้คณะกรรมการ สถานบำบัดรักษามีอำนาจสั่งย้ายผู้ป่วยไปรับการบำบัดรักษาในสถาน ำำบัดรักษาอื่นได้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๒ ผู้ป่วยคดี

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้พนักงานสอบสวนหรือศาลส่งผู้ต้องหา หรือจำเลยไปรับการตรวจที่สถานบำบัดรักษาพร้อมทั้งรายละเอียดพฤติการณ์ แห่งคดี

เมื่อสถานบำบัดรักษารับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้แล้ว ให้จิตแพทย์ ตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิตและทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา ของพนักงานสอบสวนหรือศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลย สามารถต่อสู้คดีได้ หรือไม่ แล้วรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการ ต่อสู้คดีให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ และอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสี่สิบห้าวัน

เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสามารถในการต่อสู้คดี ให้สถาน บำบัดรักษามีอำนาจเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจาก สถานพยาบาลอื่นได้

ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการตรวจวินิจฉัย ความผิดปกติทางจิตตามวรรคสองโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกคุมขัง และมีความจำเป็นต้องรับ ผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในสถานบำบัดรักษาเพื่อการสังเกตอาการ ตรวจ วินิจฉัย บำบัดรักษาและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีสถานบำบัด รักษาอาจขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันการ หลบหนีหรือเพื่อป้องกันอันตรายก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและ ประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สถานบำบัดรักษารับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ ควบคุมและบำบัดรักษาโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องหาหรือ จำเลย จนกว่าผู้ต้องหาหรือจำ เลยจะหายหรือทุเลาและสามารถต่อสู้คดีได้ เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งหรือมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็น อย่างอื่น

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาทำรายงานผลการบำบัดรักษาส่งให้ พนักงานสอบสวนหรือศาล ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับ ผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ ในกรณีที่จิตแพทย์เห็นว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยยังไม่ สามารถต่อสู้คดีได้ ให้รายงานผลการบำบัดรักษาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการบำบัดรักษา เมื่อจิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบำบัดรักษาจนความผิดปกติทางจิตหายหรือ ทุเลา และสามารถต่อสู้คดีได้แล้วให้รายงานผลการบำบัดรักษาต่อพนักงาน สอบสวนหรือศาลทราบโดยไม่ซักซ้า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาตามวรรคสอง และวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ส่งผู้ป่วยคดีไปคุมตัวหรือรักษาไว้ ในสถานพยาบาลตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ วรรคสอง แห่งประมวล กฎหมายอาญา หรือตามมาตรา ๒๔๖ (๑) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา ให้ศาลส่งสำเนาคำสั่งไปพร้อมกับผู้ป่วยคดี และให้สถานบำบัด รักษารับผู้ป่วยคดีไว้ควบคุมและบำบัดรักษาโดยไม่ต้องได้รับความยินยอม จากผู้ป่วยคดี

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษารายงานผลการบำบัดรักษาและความเห็น ต่อศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ป่วยคดีไว้ ในกรณีที่ จิตแพทย์เห็นว่ามีความจำเป็นต้องบำบัดรักษาผู้ป่วยคดีต่อไป ให้รายงาน ผลการบำบัดรักษาและความเห็นต่อศาลทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่ ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในการควบคุมและบำบัดรักษา สถานบำบัดรักษาอาจขอให้ศาล กำหนดวิธีการเพื่อป้องกันการหลบหนีหรือเพื่อป้องกันอันตรายก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาและการ ทำความเห็นตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ ในระหว่างการบำบัดรักษาตามมาตรา ๓๗ เมื่อจิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่าผู้ป่วยคดีได้รับการบำบัดรักษาจนความ ผิดปกติทางจิตหายหรือทุเลาและไม่มีภาวะอันตรายแล้ว ให้จิตแพทย์รายงาน ผลการบำบัดรักษาและความเห็นเพื่อจำหน่ายผู้ป่วยคดีดังกล่าวออกจาก สถานพยาบาลต่อศาลโดยไม่ชักช้า และรายงานผลการบำบัดรักษาและ ความเห็นดังกล่าวให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาทราบ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาและการ ทำความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ศาลกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้ศาลส่งผู้ป่วยคดีพร้อมทั้งสำเนา คำพิพากษาไปยังสถานบำบัดรักษา

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษารายงานผลการบำบัดรักษาและความเห็น ต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ป่วยคดีไว้ ในกรณีที่จิตแพทย์ เห็นว่ามีความจำเป็นต้องบำบัดรักษาผู้ป่วยคดีต่อไป ให้รายงานผลการ บำบัดรักษาและความเห็นต่อศาลทุกเก้าสิบวัน เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็น อย่างอื่น

ให้นำความในมาตรา ๓๗ วรรคสามและวรรคสี่ และมาตรา ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓ การฟื้นฟูสมรรถภาพ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสถานบำบัดรักษามีคำ สั่งตาม มาตรา ๒๙ (๒) ให้หัวหน้าสถานบำบัดรักษามีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) แจ้งให้ผู้รับดูแลผู้ป่วยรับตัวผู้ป่วยไปดูแล
- (๒) ในกรณีที่ไม่มีผู้รับดูแลให้แจ้งหน่วยงานด้านสงเคราะห์และ สวัสดิการทั้งภาครัฐและเอกชนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๓) แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามดูแล ประสานงานและ ช่วยเหลือในการดำเนินการ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยตาม (๑) และ หน่วยงานตาม (๒) แล้วรายงานให้คณะกรรมการสถานบำบัดรักษาทราบ

มาตรา ๔๑ เมื่อผู้ถูกคุมขังซึ่งได้รับการบำบัดรักษาในระหว่างถูก คุมขัง ถึงกำหนดปล่อยตัวให้หัวหน้าสถานที่คุมขังมีหน้าที่ดำเนินการตาม มาตรา ๔๐

หมวด ๔ การอุทธรณ์

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสถานบำบัดรักษา มีคำสั่งตาม มาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) หรือมีคำสั่งให้ขยายระยะเวลาการบำบัดรักษา ตามมาตรา ๓๐ ให้ผู้ป่วยหรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ซึ่งปกครองดูแลผู้ป่วย แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าว

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการอุทธรณ์ จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตาม คำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด

หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้ เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ ประกอบด้วย

- (๑) อธิบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการคุ้มครองดูแลบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสามคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในสาขา การแพทย์จิตเวช จิตวิทยาคลินิก สังคมสงเคราะห์ ทางการแพทย์ การพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวช และกฎหมาย สาขา ละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้รองอธิบดีหรือหัวหน้าสถานบำบัดรักษา ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งเป็น กรรมการและเลขานุการ

การเลือกและการแต่งตั้งกรรมการตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๒
- (๒) รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อย ปีละครั้ง

มาตรา ๔๕ ให้น้ำความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ ขึ้นและตกเพื่อนำบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่ามีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในเคหสถานหรือ

สถานที่นั้น ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอา หมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือกรณีมีเหตุฉุกเฉินเนื่องจาก บุคคลนั้นมีภาวะอันตรายและเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง

- (๒) ซักถามบุคคลใด ๆ เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ความเจ็บป่วย พฤติกรรมและความสัมพันธ์ในครอบครัวและชุมชนของบุคคลตาม (๑)
- (๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจ สอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

การดำเนินการตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจร้องขอให้พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ความช่วยเหลือก็ได้ ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้พนักงาน เจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๖ ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยการโฆษณาหรือ เผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศใด ๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๒๓ โดยมีเจตนากลั่นแกล้งให้ เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๔๖ (๓) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) และอธิบดี และให้ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีกรรมการตาม

มาตรา ๕ (๔) และ (๕) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

> ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติด้านลบต่อบุคคลที่มี ความผิดปกติทางจิต ทำให้บุคคลดังกล่าวไม่ได้รับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้อง และเหมาะสม เป็นเหตุให้ความผิดปกติทางจิตทวีความรุนแรงขึ้นจนก่อให้ เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น สมควรมีกฎหมายว่าด้วยสุขภาพจิต เพื่อกำหนดกระบวนการในการบำบัด รักษาบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัย ของบุคคลนั้นและสังคมรวมทั้งกำหนดกระบวนการในการบำบัดรักษา บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนการไต่สวนมูล ฟ้องหรือการพิจารณา หรือภายหลังศาลมีคำพิพากษาในคดีอาญา จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Unofficial translation

MENTAL HEALTH ACT, **B.E.** 2551 (2008)

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on the 13th Day of February B.E. 2551; Being the 63rd Year of the Present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is expedient to have a law on mental health;

This Act contains certain provisions in relation to the restriction of right and liberty of person, in respect of which section 29 in conjunction with section 32 and section 33 of the Constitution of the Kingdom of Thailand so permit by virtue of law;

Be it, therefore, enacted by the King, by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly, as follows:

Section 1. This Act is called the "Mental Health Act, B.E. 2551".

Section 2. This Act shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette¹.

¹Published in the Government Gazette, Vol. 125, Part 36 Kor, dated 20th February B.E. 2551 (2008).

^{©2008,} Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th) Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

Section 3. In this Act,

"Mental disorder" means any symptom of mental disorder exposed through behaviour, mood, thought, memory, intelligence, neuro-perception or perception of time, place or person, including any symptom of mental disorder resulting from alcoholic drinks or other psychotropic substances;

"Physician" means a medical practitioner under the law on medical profession;

"Psychiatrist" means a physician having certificate or written approval as a skillful medical practitioner in psychiatry or child and adolescent psychiatry;

"Nurse" means a person practising in nursing under the law on nursing and midwifery profession;

"Patient" means a person with mental disorder who should have treatment;

"Patient in criminal case" means a patient under inquiry or preliminary examination or on trial in criminal case who has to receive diagnosis or treatment by the order of the inquiry official or the Court as well as a patient who has to receive treatment by the order of the Court after rendering judgment in a criminal case;

"Threatening condition" means any exposed behaviour of a person with mental disorder which may cause serious harm to live, body or property of his own or that of the other;

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

"Requirement for treatment" means a condition that a patient is incapable to give consent to his treatment while he has to receive treatment without delay so as to protect or alleviate his mental disorder or to prevent harm which may be happened to the patient or the other;

"Treatment" includes medical treatment and social care for a patient;

"Infirmary" means a mental health infirmary as notified by the Minister under this Act;

"Detention" means restriction of right and liberty of person by virtue of law through keeping in custody, detention, hold, restraint, lockup, confinement, incarceration and imprisonment;

"Board" means the National Mental Health Board;

"Infirmary Board" means a mental health board of an infirmary;

"Competent official" means a person having qualifications required by the regulation as prescribed by the Board who is appointed by the Minister for the execution of this Act;

"Director-General" means the Director-General of the Department of Mental Health;

"Minister" means the Minister having charge and control of the execution of this Act.

Section 4. The Minister of Public Health shall have charge and control of the execution of this Act and shall have the power to

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

appoint the competent officials and to issue the regulations and notifications for the execution of this Act.

Such regulations and notifications shall come into force upon their publication in the Government Gazette.

CHAPTER I

The Boards

Part 1

The National Mental Health Board

Section 5. There shall be a National Mental Health Board consisting of:

- (1) the Prime Minister or the Deputy Prime Minister entrusted by the Prime Minister, as Chairperson;
 - (2) the Minister of Public Health, as Vice Chairperson;
- (3) the Permanent Secretary of the Ministry of Social Development and Human Security, the Permanent Secretary of the Ministry of Interior, the Permanent Secretary of the Ministry of Justice, the Permanent Secretary of the Ministry of Labour, the Permanent Secretary of the Ministry of Education, the Permanent Secretary of the Ministry of Public Health, the Attorney-General, the Commissioner-General of the Royal Thai Police and the Secretary-General of the National Human Rights Commission, as members:

^{©2008,} Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

- (4) representatives of the non-governmental organizations which are juristic persons having objectives in providing protection and care for person with mental disorder as elected among themselves to be four in number, as members;
- (5) six qualified persons appointed by the Minister from experts having apparent experience and works in psychiatry, clinical psychology, medical social work, psychiatric mental health nursing, occupational therapy and law; one from each field, as members.

The Director-General shall be member and secretary and not more than two civil services of the Department of Mental Health appointed by the Director-General shall be assistant secretaries.

The selection and appointment of the members under (4) and (5) shall be in accordance with the regulations as notified by the Minister.

Section 6. A member under section 5 (4) and (5) shall have qualifications and not being under the prohibitions, as follows:

- (1) being of Thai nationality;
- (2) not being under twenty years of age;
- (3) not being an incompetent or quasi-incompetent;
- (4) not having been sentenced by a final judgment of the Court to a term of imprisonment, except for an offence committed through negligence or a petty offense;

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

(5) not being a person holding political position, a member of local assembly or local administrator, a director of or a person holding any position responsible for the administration of a political party or an advisor or official of a political party.

Section 7. A member under section 5 (4) and (5) holds office for a term of three years, but not more than two consecutive terms.

In the case where the member under paragraph one vacates office at the expiration of the term of office, the appointment of the new member shall be made within ninety days. While the new member has not been appointed, the member who vacates office shall remain in office to continue his duties until the newly member have been appointed.

In the case where the member under paragraph one vacates office before the expiration of the term of office, the new member shall be appointed to replace him within ninety days as from the date the office becomes vacant and such person shall remain in office for the unexpired term of office of the member he replaces.

In the case where the remaining term of office of the member under paragraph one who vacates office before the expiration of the term of office is less than ninety days, the appointment of the new member to replace the vacancy may not be made. In this case, the Board shall consist of the remaining members.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 8. In addition to vacating office at the end of the term of office, a member under section 5 (4) and (5) vacates office upon:

- (1) death;
- (2) resignation;
- (3) being removed from office by the resolution of the Board by the vote of not less than two-thirds of the existing number of the members due to negligent in the discharge of duty, disgrace behavior or incapability;
- (4) being disqualified or being under any of the prohibitions under section 6.

Section 9. At a meeting of the Board, the presence of not less than one-half of the total number of the members shall constitute a quorum.

The Chairperson shall preside over at the meeting. In the case where the Chairperson is not present at the meeting or is unable to perform his duty, the Vice Chairperson shall preside over at the meeting. If the Vice Chairperson is not present at the meeting or is unable to perform his duty, the members shall elect one among themselves to preside over at the meeting.

The decision shall be made by the majority of votes. In casting vote, each member shall have one vote. In case of an equality of votes, the person who presides over at the meeting shall cast

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

additional vote as a casting vote.

Section 10. The Board shall have the powers and duties as follows:

- (1) to lay down policy and measure in relation to the protection of rights of a person with mental disorder and to the access of mental health service as well as social cohabitation;
- (2) to prescribe rules and procedure for the provision of consultation and advice and for the coordinated conduct with the government and private agencies in relation to the protection of rights of a person with mental disorder and the access of mental health services as well as social cohabitation;
- (3) to inspect and monitor the performance of the infirmary board:
- (4) to prescribe the form of consent for treatment under section 21:
- (5) to notify the assistance and welfare agency under section 40 (2);
- (6) to prescribe rules or notifications for the execution of this Act:
- (7) to carry out any duty as prescribed by this Act or by other laws or as entrusted by the Council of Ministers.

^{©2008,} Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 11. The Board shall have the power to appoint the advisor or sub-committee for the execution of any matter as may be entrusted by the Board.

The provisions of section 6, section 8 and section 9 shall apply to the advisor and sub-committee *mutatis mutandis*.

Part 2

Infirmary Board

Section 12. In each infirmary, there shall be an Infirmary Board as appointed by the Director-General, consisting of a psychiatrist attached to the infirmary as Chairperson and a physician, psychiatric nurse, lawyer and clinical psychologist or medical social worker as members.

Section 13. The Infirmary Board shall have the powers and duties as follows:

- (1) to conduct diagnosis and assessment and to have an order under section 29:
- (2) to consider, and give opinion on, treatment and result thereof under this Act.

Section 14. The provisions of section 6, section 7, section 8, section 9 and section 11 shall apply to Infirmary Board *mutatis mutandis*.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

CHAPTER II

Rights of Patient

Section 15. A patient shall enjoy the rights as follows:

- (1) to standard medical treatment with due regard to human dignity;
- (2) to confidentiality of illness and treatment, except where the disclosure thereof is prescribed by law;
 - (3) to protection from the research under section 20;
- (4) to impartial and equal protection under the health and social security system and other systems provided by the State.

Section 16. No person shall disclose health information of patient in a manner that may cause damage to patient, provided that:

- (1) it may be harmful to the patient or other persons;
- (2) it is necessary for public safety;
- (3) the disclosure thereof is prescribed by law.

Section 17. Treatment by means of physical restraint, confinement or seclusion of a patient shall not be given, provided that it is necessary for the protection of the patient, other persons or properties of other persons and it is given under close monitoring of the person giving such treatment in accordance with his professional standard.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 18. Electroconvulsive treatment, treatment to be given to brain or nervous system or any other treatment which may result in irreversible physical conditions shall be given in the following cases:

- (1) the patient gives written consent for treatment after he has known of reasons and necessities, risks from severely harmful complicacies or irreversible physical conditions and benefits of treatment;
- (2) there is urgent and critical necessity for the patient to have treatment, otherwise his life would be at risk. In this case, the unanimous approval of the infirmary board is required.

The provisions of section 21 paragraph three shall apply to the giving of consent under (1) mutatis mutandis.

Section 19. A patient shall not be sterilised, except where there is the case under section 18 (1).

Section 20. A research in relation to patient shall be made upon written consent of the patient and upon approval of a committee responsible for human research ethics of concerned agency. The provisions of section 21 paragraph three shall apply to the giving of consent mutatis mutandis.

The patient may at any time withdraw the consent given under paragraph one.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

CHAPTER III

Mental Health Treatment

Part 1

Patient

Section 21. Treatment may be given when reasons, necessities, details and benefits thereof have been explained to patient and consent for treatment has been given by the patient, except for the patient under section 22.

If a patient has to be admitted in a State hospital or infirmary, the consent under paragraph one shall be made in writing and signed by the patient.

In the case where the patient is less than eighteen years of age or incapable to have decision in giving consent for treatment, his spouse, ancestor, descendant, protector, curator, guardian or a person who takes care of that person, as the case may be, shall give consent under paragraph two on his behalf.

The written consent under paragraph two and paragraph three shall be in accordance with the form as prescribed by the Board and published in the Government Gazette.

Section 22. A person with any of the following mental disorders shall have to receive treatment:

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

- (1) being in threatening condition;
- (2) having requirement for treatment.

Section 23. Whoever finds a person having behaviour which is reasonable to believe that he is a person with mental disorders under section 22 shall notify the competent official or the administrative or police official without delay.

Section 24. The competent official or the administrative or police official who has been notified under section 23 or finds a person having behaviour which is reasonable to believe that he is a person with mental disorders under section 22 shall without delay take that person, with or without the person who looks after that person, to nearby State hospital or infirmary for preliminary diagnosis and assessment under section 27.

No physical restraint shall be made in taking of the person under paragraph one to State hospital or infirmary, provided that it is necessary for the protection of that person, other persons or properties of other persons

Section 25. The person supervising the place for detention or welfare agency or the probation officer who finds the person under his responsibility having behaviour which is reasonable to believe that he is a person with mental disorders under section 22 shall transfer that person to nearby State hospital or infirmary for preliminary diagnosis and assessment under section 27.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

The transfer of the person under paragraph one shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 26. In an emergency situation, the competent official or administrative or police official who has been notified under section 23 or finds a person having behaviour which is reasonable to believe that he is a person with mental disorder in threatening condition and that may give rise to imminent danger shall have the power to take that person or enter into any place so as to take that person to nearby State hospital or infirmary for preliminary diagnosis and assessment under section 27.

If that person resists, escapes or attempts to escape, the administrative or police official shall have the power to take reasonable and necessary measures with a view to take that person to State hospital or infirmary under paragraph one.

The taking of the person under paragraph one shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 27. At least one physician and nurse attached to State hospital or infirmary shall complete preliminary diagnosis and assessment for the person taken or transferred under section 24, section 25 or section 26 without delay, but not more than forty-eight hours since that person arrives at that State hospital or infirmary.

In preliminary diagnosis and assessment under paragraph one, the physician shall have the power to conduct diagnosis and treatment

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

as necessary with regard to the seriousness of the symptoms for the benefits of the health of that person.

If the result of diagnosis under paragraph one indicates that that person requires elaborated diagnosis and assessment of the Infirmary Board, the competent official shall transfer that person, together with the report on preliminary diagnosis and assessment, to have elaborated diagnosis and assessment under section 29.

The rules and procedure for reporting of preliminary diagnosis and assessment under paragraph three shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 28. If the physician found by diagnosis that any person having mental disorders under section 22, he shall transfer that person, together with the report on preliminary diagnosis and assessment, to have elaborated diagnosis and assessment under section 29. In this case, the provisions of section 27 paragraph two and paragraph four shall apply *mutatis mutandis*.

Section 29. When the infirmary admits the person transferred by the competent official under section 27 paragraph three or by the physician under section 28, as the case may be, the Infirmary Board shall conduct elaborated diagnosis and assessment to that person within thirty days as from the date of admittance of that person. In the case where the Infirmary Board is of opinion that that person having mental disorders under section 22, the Infirmary Board shall have any of the following orders:

 $@2008, Pakorn\ Nilprapunt,\ Ofce\ of\ the\ Council\ of\ State\ (www.krisdika.go.th,\ www.lawreform.go.th)$

- (1) admitting that person to have treatment at the infirmary;
- (2) ordering that person to have treatment at any other places other than the infirmary if he is not in threatening condition. In this case, necessary requirements relating to treatment to be complied with by that person or the person who takes care of him may also be imposed.

The provisions of section 27 paragraph two shall apply to the diagnosis and assessment under paragraph one *mutatis mutandis*.

The rules and procedure for consideration and having the order under paragraph one shall be notified in the Government Gazette by the Board.

Section 30. As for the order admitting the patient to have treatment under section 29 (1), the Infirmary Board shall prescribe method and period of treatment with regard to the seriousness of mental disorder, but not more than ninety days as from the issuance date of such order. That period may be extended for not more than ninety days as from the issuance date of the first or the next order. The Infirmary Board shall consider the result of treatment so as to have the order under section 29 (1) or (2), as the case may be, prior to the expiration of the period for each treatment under paragraph one for not less than fifteen days.

Section 31. During the course of treatment under section 30 paragraph one, the physician who conducts treatment shall, if he is

^{©2008,} Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

of opinion that the patient has recovered from mental disorder or has been alleviated and not being in threatening condition, discharge the patient from the infirmary and report the result of treatment and the discharge of the patient to the Infirmary Board without delay. In this case, the physician shall follow-up the result of treatment from time to time.

The rules and procedure for reporting the result of treatment, the discharge of patient and the follow-up of the result of treatment under paragraph one shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 32. In the case where the patient or the person who takes care of the patient fails to comply with section 29 (2) or the treatment is unsatisfied or the circumstance for the issuance of the order under section 29 (2) has changed, the Infirmary Board may amend or revoke the order or may have an order admitting the patient to have treatment under section 29 (1).

In the case where the patient under section 29 (2) is unable to take care of himself and there is no person taking care of him, the provisions of section 40 (2) shall apply.

Section 33. In the case where the patient escapes from State hospital or infirmary, the competent official shall coordinate with the administrative or police official and his relatives in order to take him back to State hospital or infirmary. In this case, the escaped period

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

shall not be calculated with the period under section 27, section 29 or section 30, as the case may be. The provisions of section 46 shall apply to the taking back of the escaped patient under paragraph one *mutatis mutandis*.

Section 34. For the purpose of treatment, the Infirmary Board shall have the power to transfer the patient to have treatment at any other infirmary in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Part 2 Patient in Criminal Case

Section 35. Subject to section 14 paragraph one of the Criminal Procedure Code, the inquiry official or the Court shall transfer the alleged offender or the accused, together with detailed circumstances of the case, to be diagnosed at the infirmary.

When the infirmary admits the alleged offender or the accused, thepsychiatrist shall diagnose mental disorder of that person and give his opinion for the consideration of the inquiry official or the Court as to whether the alleged offender or the accused is capable to defend the case. In this case, the result of diagnosis and assessment thereto shall be reported to the inquiry official or the Court within fortyfive days as from the date of admittance of the alleged offender or the accused. Such period may be extended, but not more than forty-five days.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

For the purposes of assessment of the capability in defending the case, the infirmary shall have the power to demand documents relating to the alleged offender or the accused from other infirmaries.

The provisions of section 27 paragraph two shall apply to the diagnosis of mental disorder under paragraph two mutatis mutandis.

In the case where the alleged offender or the accused is under detention and it is necessary to admit that person in the infirmary for the purpose of observation, diagnosis, treatment and assessment of his capability in defending his case, the infirmary may request the inquiry official or the Court to prescribe the method to prevent escape or harm.

The rules and procedure for reporting the result of diagnosis and assessment of the capability in defending the case under paragraph two shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 36. Subject to section 14 paragraph two of the Criminal Procedure Code, the infirmary shall admit the alleged offender or the accused for detention and treatment without his consent until the alleged offender or the accused has recovered or alleviated and being capable to defend his case, provided that the inquiry official or the Court has otherwise order or otherwise prescribed by law.

The psychiatrist who conducts treatment shall report the result thereof to the inquiry official or the Court within one hundred and

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

eighty days as from the date of admittance of the alleged offender or the accused. In the case where the psychiatrist is of opinion that the alleged offender or the accused is incapable to defend his case, the psychiatrist shall report the result of treatment every one hundred and eighty days, provided that the inquiry official or the Court has otherwise order.

During the course of treatment, if the psychiatrist who conducts treatment is of opinion that the alleged offender or the accused has recovered or alleviated and being capable to defend his case, the psychiatrist shall report the result of treatment to the inquiry official or the Court without delay.

The rules and procedure for reporting the result of treatment under paragraph two and paragraph three shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 37. In the case where the Court has ordered the patient in criminal case to be kept in custody or to have treatment at the hospital under section 48 and section 49 paragraph two of the Penal Code or section 246 (1) of the Criminal Procedure Code, the Court shall send a copy of such order together with the patient in criminal case thereto. In this case, the infirmary shall admit that person to be kept in custody and to conduct treatment without his consent.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

The psychiatrist who conducts treatment shall report the result of treatment and his opinion to the Court within one hundred and eighty days as from the date of admittance of the patient in criminal case. In the case where the psychiatrist is of opinion that it is necessary to continue treatment for the patient in criminal case, he shall report the result of treatment and his opinion to the Court every one hundred and eighty days, unless otherwise ordered by the Court.

In providing custody or treatment, the infirmary may request the Court to prescribe the method to prevent escape or harm.

The rules and procedure for reporting the result of treatment and giving opinion under paragraph two shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 38. During the course of treatment under section 37, if the psychiatrist who conducts treatment is of opinion that the patient in criminal case has recovered or alleviated and not being in threatening condition, he shall report the result of treatment and his opinion in relation to the discharge of the patient in criminal case from the infirmary to the Court without delay, and shall then report the result of treatment and his given opinion to the Infirmary Board for information.

The rules and procedure for reporting the result of treatment and giving opinion under paragraph one shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 39. In the case where the Court imposes the condition under section 56 paragraph two (4) of the Penal Code, the Court shall send the patient in criminal case together with a copy of judgment to the infirmary.

The psychiatrist who conducts treatment shall report the result of treatment and his opinion to the Court within ninety days as from the date of admittance of the patient in criminal case. In the case where the psychiatrist is of opinion that the patient in criminal case having requirement for treatment, he shall report the result of treatment and his opinion to the Court every one ninety days, unless otherwise ordered by the Court.

The provisions of section 37 paragraph three and paragraph four and section 38 shall apply *mutatis mutandis*.

Part 3

Rehabilitation

Section 40. In the case where the Infirmary Board having the order under section 29 (2), the head of the infirmary shall have the following duties:

- (1) to inform the person who takes care of the patient to take the patient back under his care;
- (2) to inform public and private assistance and welfare agency as notified by the Board if there is no person who takes care of the patient:

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

(3) to inform the competent official to follow-up, coordinate with and provide assistance for the rehabilitation of the patient under (1) and the agencies under (2), and then reports to the Infirmary Board for information.

Section 41. If the person under detention who receives treatment during such detention has to be discharged, the head of the place for detention shall have the duty to act in compliance with section 40.

CHAPTER IV

Appeal

Section 42. If the Infirmary Board has the order under section 29 (1) or (2) or the order extending treatment period under section 30, the patient or his spouse, ancestor, descendant, protector, curator, guardian or a person who takes care of that person, as the case may be, shall have the right to appeal in writing to the Appeal Committee within thirty days as from the date of receiving of such order.

The appeal under paragraph one shall not stay the execution of the order, provided that the Appeal Committee is of opinion that it is appropriate to stay the execution of that order.

The Appeal Committee shall have a decision on the appeal within thirty days as from the date of receiving of such appeal. The decision of the Appeal Committee shall be final.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th) Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

The rules and procedure for filing an appeal and the appellate procedure shall be in accordance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 43. There shall be an Appeal Committee consisting of:

- (1) the Director-General, as Chairperson;
- (2) representatives of the non-governmental organizations which are juristic persons having objectives in providing protection and care for person with mental disorder as elected among themselves to be three in number, as members;
- (3) five qualified persons appointed by the Minister from experts having apparent experience and works in psychiatry, clinical psychology, medical social work, psychiatric mental health nursing and law; one from each field, as members.

The Deputy Director-General or the head of an infirmary appointed by the Director-General shall be member and secretary.

The selection and appointment of the members under (2) and (3) shall be in accordance with the regulations as notified by the Minister.

Section 44. The Appeal Committee shall have the powers and duties as follows:

- (1) to consider an appeal under section 42;
- (2) to report its execution to the Board for information at least once a year.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 45. The provisions of section 6, section 7, section 8, section 9 and section 11 shall apply to the Appeal Committee mutatis mutandis.

CHAPTER V

Competent Official

Section 46. For the execution of this Act, the competent official shall have the powers as follows:

- (1) to enter into a dwelling or any place during sunrise and sunset so as to take a person having behaviour which is reasonable to believe that he is a person with mental disorders under section 22 to have treatment in State hospital or infirmary if there is a reasonable ground to believe that that person is in such dwelling or place and the delay in obtaining of search warrant may give rise to the escape of that person or there is in urgent circumstances since that person is in threatening condition and that may give rise to imminent danger;
- (2) to interrogate any person for obtaining information relating to health, illness, behaviour and family and community relationship of the person under (1);
- (3) to have written inquiry or to summon any person to give oral or written statement or to submit any relevant document or evidence for examination or consideration.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th) Remark: Reference to Thai legislation in any jurisdiction shall be made to the Thai version only. This translation has been made so as to establish correct understanding about this Act to the foreigners.

In the execution under (1), the competent official may request assistance from the administrative or police. In this case, the competent official shall act in compliance with the regulations as prescribed by the Board.

Section 47. The competent official shall, in the execution of this Act, produce his identification card to the concerned person.

Form of the identification card of the competent official shall be prescribed by the Minister.

Section 48. In the performance of duties of the competent official under section 46, the concerned person shall render appropriate facilities thereto.

Section 49. In the execution of duties under this Act, the competent official shall be the official under the Penal Code.

CHAPTER VI

Penalties

Section 50. Whoever violates section 16 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine of not exceeding twenty thousand Baht or to both.

If the offense under paragraph one is committed through the advertisement or publication in any mass or informative media, the offender shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding two years or to a fine of not exceeding forty thousand Baht or to both.

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)

Section 51. Whoever gives false statement to the competent official or administrative or police official under section 23 with intention to cause injury to any person shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine of not exceeding twenty thousand Baht or to both.

Section 52. Whoever unreasonably fails to comply with the written inquiry of the competent official under section 46 (3) shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding six months or to a fine of not exceeding ten thousand Baht or to both.

Section 53. Whoever fails to render appropriate facilities to the competent official in the execution of his duties under section 48 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine of not exceeding ten thousand Baht or to both.

Transitory Provision

Section 54. At the outset, the Board shall consist of the members under section 5 (1), (2) and (3) and the Director-General and shall perform the duties of the Board under this Act temporarily until the members under section 5 (4) and (5) take office, but not later than one hundred and twenty days as from the date this Act comes into force.

Countersigned by

General Surayud Chulanont

Prime Minister

©2008, Pakorn Nilprapunt, Ofce of the Council of State (www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th)